

Az olvasó szemével

Bolcsik Zoltán

Dr. rendészeti államtitkár, rendőr altábornagy
Belügyminisztérium
rendeszeti@bm.gov.hu

Az írás felelősség. Amikor egy mű megszületik és kiadásra kerül, akkor onnantól önálló életet él, rajta keresztül nemcsak az író, hanem a kiadót is megítéli az olvasó. Az ítélete pedig kemény és végérvényes. Ha egy könyv, újság vagy folyóirat megméretett és könnyűnek találtatott, csak nagy nehézségek árán nyerheti el újra a nagyérdemű figyelmét. Azonban, ha érdemes arra, hogy minden megjelenés alkalmával forgassuk, akkor olyan élménnyel, tudással gazdagítja életünket, amely más módon nem pótolható.

A Belügyi Szemle mindig is egyet jelentett a rendészeti tudományos munka széles körű és érthető megismertetésével. E folyóirat az 1953-as kiadását követően több névváltoztatáson is átesett (Rendőrségi Szemle, Rendészeti Szemle, Belügyi Szemle), ez azonban semmit sem vont le az értékéből, és a lap szerkesztői haladtak tovább azon az úton, amely a rendészettudomány – mint a társadalomtudományok önálló ága – fejlesztését szolgálta.

A feladat, amelyre vállalkoztak nem volt könnyű, egy új tudományág feldolgozása, vitaforum, megjelenési lehetőség biztosítása a kutatók számára, az induláskor viszonylag szűk körű olvasó rétegre számítva, inkább kihívásokat jelenthetett, a siker reménye a távoli horizonton fénylett csak fel.

Azonban az eltelt évek igazolták a szerkesztők, támogatók befektetett munkáját, energiáját. Véleményem szerint e folyóirat a rendészettudomány legrangosabb hazai tudományos folyóiratává emelkedett. Tudtak megújulni úgy, hogy közben nem adták alább a minőség és szakmai színvonal magas fokát. Nem véletlen tehát, hogy a Belügyi Szemlét a Magyar Tudományos Akadémia két bizottsága is a legrangosabb folyóiratok között tartja számon. Ezért jó lehetőség a szárnyaikat próbáló, a tudományos élet rögzös útjára rálépő doktoranduszok számára is a publikációik megjelenítésére. Napjainkban pedig jól használják az elektronikus média lehetőségeit: a hírlevelek, az online felületen megjelenő példányok és a honlap is felületet biztosít arra, hogy egyre szélesebb körben meg tudják szólítani a kutató, író közönséget és az olvasók, érdeklődők táborát.

Ezt nagyon fontosnak tartom, mert a világ változásával változnak olvasási szokásaink, a felgyorsult információáramlásban a lényegre törő, figyelemfelkeltő, rövidebb cikkek ráirányítják az érdeklődést a teljes tartalomra.

Az eltelt évek során a lap készítői figyelemmel voltak arra is, hogy a közölt kutatásokat, írásműveket a jogszabályi keretek között bárki, szabadon felhasználhassa. E nyitott szemlélet segítően hozzájárul az új eredmények, nézetek, álláspontok széles körű elterjedéséhez. Vallom, hogy lejárt a szobatudósok ideje, akik féltve őrzik tudományos eredményeiket; a mai korban a vélemények szabad kereshetősége, megismerése és ütköztetése révén olyan új fejlődési magasságokba szárnyalhat a tudományos élet, ahol csak a képzelet szab határt.

Nekünk, rendőröknek a munkánk legnagyobb részét a jogszabályok gyakorlati alkalmazása, értelmezése jelenti. Ez azonban nem olyan egyszerű feladat, mert a törvény szövege és a mindennapi élet jelenségei nem mindig ütköztethetők egyértelműen. Ezért számunkra, gyakorló jogalkalmazóknak is nagyon fontos az elméleti kitekintés, amely segítséget nyújt a helyes megoldás kiválasztásához a mindennapi életben jelentkező jogértelmezési problémák eldöntésében. Ebben is mindig biztosan támaszkodhattunk a Belügyi Szemlében megjelent írásművekre.

Ugyanígy a jogfejlődés sem nélkülözheti a tudományos megközelítést, vizsgálatot, kritikát. A rendészettudomány egyik jellemzője, hogy nemcsak egyoldalú megközelítésben szemléli a cselekményt, jogszabályt, társadalmi problémát, hanem többoldalról megvizsgálva szolgálja annak tudományos igényű feldolgozását, fejlesztését. Ennek során egy adott kérdést jogi, kriminalisztikai, szociológiai, közigazgatási oldalról is megvizsgálunk, rávilágítva az esetleges hiányosságokra, joghézagokra, irányt mutatva, ötleteket adva a jogalkotás jövőbeni irányának.

A Belügyi Szemle ennek a tudományos munkának mindig is helyt adott, nyitott volt az új kezdeményezések befogadására, elvárva a magas szintű elméleti vizsgálatot, és mindig figyelemmel volt a gyakorlati hasznosíthatóságra is.

Nemcsak az ember, hanem egy folyóirat életében is a 70. év jelentős évforduló, az elvégzett munkához, az elért eredményekhez gratulálok, a méltató sorokat megérdemlik. A Nemzeti Védelmi Szolgálat ezzel még nem büszkélkedhet, de elindultunk egy úton, és 2021-ben ennek az útnak jelentős állomásához értünk, ekkor ünnepeltük tíz éves fennállásunkat. A 2011-es induláskor, mint minden új szervnek, nekünk is fontos volt, hogy minél szélesebb körben ismertté váljunk. Ennek érdekében megragadtuk az írott és elektronikus média lehetőségeit a szervezetünk, munkánk, filozófiánk ismertetésére. A Belügyi Szemle szerkesztősége, munkatársai a kezdetektől biztosították számunkra a megjelenés lehetőségét, ezért köszönetemet fejezem ki. Lehetőségünk nyílt, hogy új

feladatainkról – a megbízhatósági vizsgálatokról, a kifogástalan életvitel ellenőrzéséről – beszámoljunk, ezzel is elindítva, megnyitva a kutatások, vitafórumok útját. Elsőként ennek a folyóiratnak az oldalain jelentek meg az új jogintézményekkel kapcsolatos tapasztalatokat, kritikákat bemutató tanulmányok. Teret kaptunk arra, hogy konkrét felderítési tapasztalataink bemutatásával rávilágítsunk egy-egy szervezeten elkövetett bűncselekmény körülményeire, az elkövetés módjára, az azt lehetővé tévő társadalmi és jogi problémákra. Ezzel egyrészt hiteles forrásból, nagy nyilvánosságot kapott az ügy, másrészt az eredmények közlése az NVSZ szakmai hírnevét is öregbítette.

A mai korban információ túlkínálattal szembesülünk nap, mint nap. Számunkra mint olvasók számára az is döntő jelentőségű, hogy meg tudjuk ítélni mi a fontos és mi az, amit nem kell elolvasni. A Belügyi Szemle esetében azonban elmondhatom, hogy az évek során kellő erkölcsi mértékkel válogatott, magas szakmai igényeknek megfelelő írásokat olvashatunk. Mindig is bízhattunk abban, hogy ami a folyóiratban megjelenik, azt érdemes elolvasni. Ezért Márai Sándor soraival kívánok további sikeres éveket és ajánlom a kiadványukat minden, a rendészettudomány iránt érdeklődő személy számára: „*Erővel olvasni. Néha nagyobb erővel olvasni, mint amilyen erővel az írás készült, melyet olvasol. [...] Életre-halálra olvasni, mert ez a legnagyobb emberi ajándék. Gondold meg, hogy csak az ember olvas.*” (Márai, 2000).

Felhasznált irodalom

Márai S. (2000). *Füveskönyv – Az olvasásról*. Helikon Kiadó.

A cikk APA szabály szerinti hivatkozása

Bolcsik Z. (2022). Az olvasó szemével. *Belügyi Szemle*, 70(11), 2201–2203. <https://doi.org/10.38146/BSZ.2022.11.7>